

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2026/765,

annettu 1 päivänä huhtikuuta 2026,

näytteenotto- ja analyysimenetelmistä sekä tulosten tulkinnasta kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa ja niiden pinnalla olevien torjunta-ainejäämien virallisessa valvonnassa sekä direktiivin 2002/63/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) 15 päivänä maaliskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 34 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistetaan säännöt sellaista virallista valvontaa ja sellaisia muita virallisia toimia varten, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset suorittavat sen tarkastamiseksi, noudatetaanko unionin lainsäädäntöä muun muassa elintarvikkeiden ja rehun turvallisuuden alalla tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa. Siinä säädetään erityisistä säännöistä, jotka koskevat virallista valvontaa sellaisten aineiden osalta, joiden käyttö saattaa aiheuttaa jäämiä elintarvikkeissa ja rehussa, ja vahvistetaan yleiset vaatimukset virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien aikana käytettäviä näytteenottomenetelmiä ja laboratoriossa käytettäviä analyysi- ja testausmenetelmiä varten.
- (2) Asetuksen (EU) 2017/625 34, 35 ja 36 artiklassa ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/2244 ⁽²⁾ säädetään näytteenottoa ja analyysijä koskevista yleisistä säännöistä.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 396/2005 ⁽³⁾ vahvistetaan torjunta-ainejäämien enimmäismäärät kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla.
- (4) Komission direktiivissä 2002/63/EY ⁽⁴⁾ vahvistetaan yhteisön näytteenottomenettelyt kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa.
- (5) Direktiivi 2002/63/EY ei kuitenkaan enää vastaa kasvi- ja eläinperäisissä tuotteissa ja niiden pinnalla olevien tuotteiden torjunta-ainejäämiin liittyviä parhaita käytäntöjä.

⁽¹⁾ EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2021/2244, annettu 7 päivänä lokakuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 täydentämisestä virallista valvontaa koskevilla erityisillä säännöillä elintarvikkeissa ja rehussa olevia torjunta-ainejäämiä koskevien näytteenottomenettelyjen osalta (EUVL L 453, 17.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2244/oj).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/396/oj>).

⁽⁴⁾ Komission direktiivi 2002/63/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2002, yhteisön näytteenottomenettelyistä kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa ja direktiivin 79/700/ETY kumoamisesta (EYVL L 187, 16.7.2002, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/63/oj>).

- (6) On tarpeen selkeyttää näytteenottosääntöjä joidenkin asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteessä I lueteltujen tuoteluokkien osalta, erityisesti luokkien "Hunaja ja muut mehiläistuotteet", "Sammakkoeläimet ja matelijat", "Selkärangattomat maaeläimet", "Luonnonvaraiset selkärangaiset maaeläimet" ja "Kalat, kalatuotteet ja muut meri- ja makeanveden elintarvikkeet". Lisäksi on tarpeen selkeyttää näytteenottovaatimuksia arvotuotteiden, erittäin suurten tuotteiden ja tiettyjen jalostettujen elintarvikkeiden sekä ravintolisien osalta.
- (7) Torjunta-ainejäämiä käsittelevät Euroopan unionin vertailulaboratoriot ovat laatineet elintarvikkeiden ja rehujen torjunta-ainejäämien määrityksessä käytettäviä analyttisiä laadunvalvonta- ja validointimenettelyjä koskevat ohjeet⁽⁷⁾. Koska kyseiset ohjeet sisältävät parhaan ajantasaisen teknisen tietämyksen, siinä esitetyistä tulosten raportointia ja tulkintaa koskevista periaatteista olisi tehtävä sitovia, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimien yhdenmukaisuus.
- (8) Komission asetuksessa (EY) N:o 152/2009⁽⁸⁾ vahvistetaan näytteenotto- ja määritysmenettelmät rehujen virallista valvontaa varten. Tämä asetus ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 152/2009 liitteessä I ja liitteessä II olevassa A osassa vahvistettuihin sääntöihin, jotka koskevat näytteenottoa ja näytteiden valmistamista analysointiin rehussa olevien torjunta-ainejäämien valvomiseksi tehtävää analysointia varten, ja niitä sovelletaan edelleen. Rehuissa olevien torjunta-ainejäämien valvontaa varten tarvitaan erityisiä sääntöjä laboratorioanalyyseissä käytettävän menetelmän, mittausepävarmuuden ja analyysitulosten tulkinnan osalta, joten ne olisi vahvistettava tässä asetuksessa.
- (9) Sen vuoksi on aiheellista saattaa ajan tasalle direktiivissä 2002/63/EY vahvistetut näytteenottoa koskevat erityissäännökset ja vahvistaa kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa ja niiden pinnalla olevien torjunta-ainejäämien virallista valvontaa varten tehtäviä analyysejä koskevat säännöt.
- (10) Selkeyden ja luettavuuden vuoksi direktiivi 2002/63/EY olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.
- (11) Kun otetaan huomioon aika ja resurssit, joita jäsenvaltiot tarvitsevat uusiin sääntöihin mukautumiseen, on aiheellista, että tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2027.
- (12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt

- näytteenottomenetelmistä ja näytteiden valmistamisesta elintarvikkeiden analysointia varten;
- elintarvikkeita ja rehuja koskevien laboratorioanalyyseiden menetelmistä, mittausepävarmuudesta ja analyysitulosten tulkinnasta;

asetuksessa (EY) N:o 396/2005 vahvistettujen kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamisen todentamiseksi.

⁽⁷⁾ Analytical Quality Control and Method Validation Procedures for Pesticide Residues Analysis in Food and Feed, saatavilla verkossa osoitteessa https://food.ec.europa.eu/plants/pesticides/maximum-residue-levels/guidelines-maximum-residue-levels_en.

⁽⁸⁾ Komission asetus (EY) N:o 152/2009, annettu 27 päivänä tammikuuta 2009, näytteenotto- ja määritysmenetelmistä rehujen virallista valvontaa varten (EUVL L 54, 26.2.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/152/oj>).

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 396/2005 3 artiklassa vahvistettuja määritelmiä, ja lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'erällä' yhdellä kertaa toimitettua tunnistettavaa määrää elintarviketta ja rehua, jolla näytteenottovirkailija on määrittänyt olevan yhteisiä ominaisuuksia (kuten alkuperä, tuottaja, lajike, laji, pyyntialue, pakkaaja, pakkaustyyppi, merkinnät, tuotantoaika tai lähettäjä);
- 2) 'osaerällä' erän osaa, josta on tarkoitus ottaa näyte liitteessä olevan B.1 kohdan mukaisesti;
- 3) 'epäilyksenalaisella erällä' erää, jonka mistä tahansa syystä epäillään sisältävän torjunta-ainejäämiä, jotka ylittävät asetuksessa (EY) N:o 396/2005 vahvistetut asiaankuuluvat jäämien enimmäismäärät;
- 4) 'muulla kuin epäilyksenalaisella erällä' erää, jonka osalta ei ole viitteitä siitä, että se saattaisi sisältää torjunta-ainejäämiä, jotka ylittävät asetuksessa (EY) N:o 396/2005 vahvistetut jäämien enimmäismäärät;
- 5) 'näytteenotolla' laboratorioanalyysiin tarkoitetun näytteen valintaa;
- 6) 'näytteenottovirkailijalla' henkilöä, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenneet ottamaan näytteitä elintarvikkeiden ja rehujen torjunta-ainejäämien valvontaa varten;
- 7) 'näytteellä' yhtä tai useampaa yksikköpopulaatiosta valittua yksikköä tai suuremmasta määrästä ainesta valittua aineksen osuutta.
- 8) 'osanäytteellä (perusnäytteellä)' tutkittavan erän tai osaerän tietystä kohdasta otettua ainesta;
- 9) 'yksiköllä' erän tai osaerän pienintä erillistä osuutta, joka otetaan koko osanäytteen tai sen osan muodostamiseksi;
- 10) 'kokoomanäytteellä' kaikkien tutkittavasta erästä tai osaerästä otettujen osanäytteiden muodostamaa kokonaisuutta;
- 11) "supistetulla näytteellä" kokoomanäytteen osaa, joka on saatu kokoomanäytteestä edustavasti supistamalla;
- 12) 'rinnakkaisnäytteellä' kokoomanäytteestä otettua näytettä valvontaa, oikeuksien suojaamista ja vertaamista varten asetuksen (EU) 2017/625 35 artiklan mukaisesti;
- 13) 'laboratorionäytteellä' laboratorioon lähetettyä tai sen vastaanottamaa näytettä, jossa on edustava määrä kokoomanäytteestä otettua ainesta;
- 14) 'analyysinäytteellä' laboratorionäytteestä analyysiä varten valmistettua ainesta;
- 15) 'analyttisellä osanäytteellä' analyysinäytteestä otettua jäämäpitoisuuden määrittämisen kannalta asianmukaisen kokoista edustavaa määrää ainesta;
- 16) 'mittausepävarmuudella' mittaustulokseen liittyvää ei-negatiivista parametria, joka kuvaa niiden arvojen hajontaa, jotka kyseiselle mitattavan kohteen määälle voidaan kohtuudella antaa;
- 17) 'määritysrajalla' tutkittavan aineen pienintä pitoisuutta tai massaa, joka on validoitu hyväksyttävällä tarkkuudella soveltamalla täydellistä analyysimenetelmää ja tunnistuskriteerejä;
- 18) 'laajennetulla mittausepävarmuudella' mittauksen epävarmuutta sallimalla luottamusväli, joka tavallisesti lasketaan kertomalla kattavuuskertoimella niiden arvojen vaihteluväli, joiden sisällä mittauksen todellisen arvon odotetaan olevan;
- 19) 'kattavuuskertoimella (k)' laajennetun mittausepävarmuuden laskennassa käytettävää kerrointa, joka antaa vaihteluvälin, jolle mittauksen todellisen arvon odotetaan sijoittuvan.

*3 artikla***Näytteenottomenetelmät ja näytteiden valmistaminen elintarvikkeiden analysointia varten**

Elintarvikenäytteet on kerättävä ja valmistettava liitteessä olevan A ja B osan mukaisesti.

*4 artikla***Analyysimenetelmät, mittausepävarmuus ja tulosten tulkinta elintarvikkeiden ja rehun osalta**

Näytteiden analysointi, mittausepävarmuuden laskeminen ja analyysin tulosten tulkinta on suoritettava tämän asetuksen liitteessä olevan C osan mukaisesti elintarvikkeiden ja, poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 152/2009 2 ja 3 artiklassa säädetään, rehujen osalta.

*5 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivi 2002/63/EY.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

*6 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2027.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä huhtikuuta 2026.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Ursula VON DER LEYEN

LIITE

**KASVI- JA ELÄINPERÄISTEN ELINTARVIKKEIDEN JA REHUKEN NÄYTTEENOTTO- JA
ANALYYSIMENETTELY TORJUNTA-AINEJÄÄMIEN MÄÄRITTÄMISEKSI JÄÄMIEN ENIMMÄISMÄÄRIEN
NOUDATTAMISEN TARKASTAMISTA VARTEN**

A OSA

Elintarvikkeita koskevat yleiset säännökset

Näytteenoton suorittaa näytteenottovirkailija.

Näytteenottovirkailija

- a) on vastuussa menettelyistä, mukaan lukien laboratorionäytteiden valmistaminen, pakkaaminen ja lähettäminen;
- b) varmistaa, että määriteltyjä näytteenottomenettelyjä noudatetaan johdonmukaisesti;
- c) täyttää näytteitä koskevat asiakirjat ja tekee tiivistä yhteistyötä asianomaisen laboratorion kanssa;
- d) toteuttaa varotoimenpiteitä, jotta vältetään kaikki vaikutukset jäämien määriin ja mahdolliset haitalliset vaikutukset analyttiseen määritykseen tai vältetään tekemästä näytteistä epäedustavia näytteenoton ja näytteen laboratorioon siirtämisen aikana;
- e) ottaa erilliset näytteet jokaisesta tutkittavasta erästä tai osaerästä;
- f) tarkastelee kutakin erää erikseen ja päättää, mitä näytteeseen sisällytetään, jos lähetys koostuu useammasta kuin yhdestä erästä.

Jos suuren lähetyksen kunkin erän kokoa tai rajoja ei voida helposti määrittää, näytteenottovirkailija voi katsoa, että muut fyysiset esteet, kuten vaunut, kuorma-autot tai laivojen osat, rajaavat erillisen erän tai osaerän.

Maatiloilla otetut näytteet on kerättävä tuotteista, jotka ovat valmiita saatettaviksi markkinoille.

B OSA

Elintarvikkeita koskevat näytteenottomenettelyt**B.1 Erien jakaminen osaeriksi**

Tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan näytteenottovirkailija jakaa suuremmat erät osaeriksi sen varmistamiseksi, että kaikki osat ovat edustettuina, mikäli osaerä on fyysisesti erotettavissa. Näytteenottaja varmistaa, että kukin osaerä on fyysisesti erotettu ja yksilöitävissä.

Irtotavaraerinä myytäviin elintarvikkeisiin (esim. viljat) sovelletaan taulukkoa 1.

Muihin kuin irtotavaraerinä myytäviin elintarvikkeisiin sovelletaan taulukkoa 2.

Koska erän paino ei aina ole osaerien painojen täsmällinen summa, osaerän paino saa ylittää taulukoissa 1 ja 2 ilmoitetun painon enintään 20 prosentilla.

Taulukko 1

Erien jakaminen osaeriksi irtotavaraerinä myytävien elintarvikkeiden osalta

Erän paino (tonnia)	Osaerien enimmäispaino tai -määrä
≥ 1 500	500 tonnia
> 300 ja < 1 500	3 osaerää
≥ 100 ja ≤ 300	100 tonnia
< 100	–

Taulukko 2

Erien jakaminen osakeriksi muiden kuin irtotavaraerinä myytävien elintarvikkeiden osalta

Erän paino (tonnia)	Osaerien paino
≥ 15	7,5–30 tonnia
< 15	–

B.2 Osanäytteiden kerääminen

Näytteenottovirkailija ottaa osanäytteitä useista koko tutkittavasta osuudesta satunnaisesti valituista ja tasaisesti jakautuneista kohdista; näytteiden on oltava suunnilleen samankokoisia. Poikkeustapauksissa, joissa tämä on fyysisesti epäkäytännöllistä, näytteenottovirkailija ottaa osanäytteitä satunnaisista kohdista siitä erän/osaerän osasta, johon päästään käsiksi. Tällaisessa tapauksessa näytteenottovirkailija kirjaa noudatetun menettelyn näytteenottoraporttiin.

Näytteenottovirkailija määrittelee yksiköt osanäytteitä varten seuraavasti:

a) Tuoreet hedelmät ja vihannekset

Jokainen kokonainen hedelmä tai vihannes tai luonnollinen keskikokoinen nippu niitä (esim. viinirypäleterttu) muodostaa yksikön, paitsi silloin, kun kyseinen hedelmä tai vihannes tai nippu on pieni. Pakattujen pienten tuotteiden (esim. herukoiden) yksiköt voidaan määritellä e alakohdan mukaisesti. Näytteenottolaitetta voidaan käyttää, jos aines ei voi vaurioitua eikä jäämiin näin ollen ole vaikutusta. Banaanien ja muiden vastaavien terttuina saataville asetettavien hedelmien ja vihannesten tapauksessa yksikkönä pidetään yksittäistä hedelmää tai vihannesta.

b) Munat

Kukin muna muodostaa yksikön.

c) Suuret eläimet tai niiden osat tai elimet

Suuri eläin tai tietty elin kokonaisena tai niiden osa muodostaa yksikön. Osat tai elimet voidaan leikata muodostamaan yksiköitä.

d) Pienet eläimet (pois lukien hyönteiset) tai niiden osat tai elimet

Kukin kokonainen eläin tai kokonainen eläimen osa tai elin voi muodostaa yksikön. Pakatut yksiköt voidaan määritellä e alakohdan mukaisesti. Yksiköiden luomiseen voidaan käyttää näytteenottolaitetta, jos aines ei voi vahingoittua eikä jäämiin näin ollen ole vaikutusta.

e) Pakattu aines

Pienimpiä erillisiä pakkauksia pidetään saman erän/osaerän yksikköinä. Jos pienimmät pakkaukset ovat hyvin suuria, niistä otetaan irtotavaranäyte f alakohdan mukaisesti siinä määrin kuin se on käytännössä mahdollista. Jos pienimmät pakkaukset ovat hyvin pieniä, useamman pakkauksen kokonaisuus voi muodostaa yksikön ja pakkauksia pidetään osana samaa erää.

f) Irtotavara ja suuret pakkaukset (esim. tynnyrit ja juustot jotka ovat yksittäin liian suuria osanäytteiksi)

Yksiköt luodaan näytteenottolaitteella.

Osanäytteiden vähimmäismäärä, joka näytteenottovirkailijan on otettava erästä/osaerästä kokoomanäytteen muodostamiseksi, määritetään taulukon 3 mukaisesti.

Osanäytteiden määrän on oltava riittävä, jotta kaikki analyysitarkoituksiin otettavat laboratorionäytteet, myös rinnakkaisnäytteet, voidaan ottaa kokoomanäytteestä.

Niistä tuotteista, joiden osalta erästä/osaerästä otetaan useampi kuin yksi osanäyte, kokoomanäytteessä kunkin osanäytteen osuuden on oltava samansuuruinen.

Jos osanäytteet otetaan säännöllisin väliajoin erän/osaerän lastaamisen tai purkamisen aikana, näytteenoton ”kohdaksi” katsotaan tietty ajankohta ja osanäytteiden lukumäärä määritetään ottamalla huomioon tutkittava tutkittavan osuuden koko.

Osanäytteitä varten vaadittava yksiköiden määrä esitetään taulukossa 3. Laboratorionäytteiden vähimmäiskoot esitetään taulukoissa 4, 5 ja 6. Yksiköt voidaan kerätä näytteenottolaitteilla, joita ovat esimerkiksi seuraavat välineet:

- a) lusikka, kauha, pora, veitsi tai haarukka, jota käytetään yksikön erottamiseksi irtotavara-aineksesta, pakkauksista (kuten tynnyreistä, suurikokoisista juustoista) tai liha-, siipikarja- tai kalayksiköistä, jotka ovat liian suurikokoisia osanäytteiksi;
- b) näytteiden jakaja, jota käytetään laboratorionäytteen valmistamiseksi kokoomanäytteestä tai analyttisen osanäytteen valmistelemiseksi analyysinäytteestä.

Irtolehtien kaltaisten aineiden tapauksessa näytteenottovirkailijan on ristikontaminaation estämiseksi käytettävä käsinettä ottaessaan näytteitä käsin.

Näytteenottolaitteet on tarvittaessa puhdistettava eri käyttökertojen välillä ristikontaminaation estämiseksi.

Yksiköt voidaan jakaa satunnaisesti laboratorionäytteiden rinnakkaiskappaleiksi osanäytteiden näytteenoton yhteydessä silloin, kun yksiköt ovat kooltaan keskikokoisia tai suuria (taulukossa 5 kuvatun mukaisesti) eikä kokoomanäytteen sekoittaminen tekisi laboratorionäytteistä edustavampia tai silloin, kun yksiköt (esim. munat, pehmeät hedelmät) vaurioituisivat sekoittamisesta.

Jos näytteenottoa ei suoriteta B.2 kohdan mukaisesti kohtuuttomien kaupallisten seurausten vuoksi (esimerkiksi pakkausmuotojen tai erän vaurioitumisen vuoksi) tai jos näytteenottovirkailija soveltaa vaihtoehtoisia menetelmiä edellyttäen, että se on riittävän edustava tutkittavan erän tai osaerän osalta ja että se dokumentoidaan täydellisesti, näytteenottovirkailija kirjaa noudatetun menettelyn B.6 kohdassa tarkoitettuun näytteenottoraporttiin.

Yksiköitä ei saa leikata tai rikkoa osanäytteiden tuottamiseksi muutoin kuin taulukossa 4 esitetyn yksiköiden jaottelun mukaisesti.

Taulukko 3

Kokoomanäytteen muodostamista varten erästä/osaerästä otettavien osanäytteiden (perusnäytteiden) vähimmäismäärä

	Tutkittavasta erästä/osaerästä otettavien osanäytteiden vähimmäismäärä
a) Epäilyksenalainen erä	Tämän taulukon b tai c osassa määritettyjen näytteiden lisäksi on otettava kaksi muuta näytettä.
b) Pakatut tai irtotavaraerinä olevat tuotteet, joiden voi olettaa olevan hyvin sekoitettuja tai homogeenisia.	1 (Erä voi olla sekoitettu esimerkiksi kokoluokittelun tai jalostusmenetelmien mukaan); Suurten määrien osalta katso i ja ii kohdat.
c) Pakatut tai irtotavaraerinä olevat tuotteet, jotka eivät välttämättä ole hyvin sekoitettuja tai homogeenisia.	Peruselintarvikkeiden tai kasviperäisten hyödykkeiden osalta keskikokoisista, suurista tai erittäin suurista yksiköistä koostuvien tuotteiden osanäytteiden vähimmäismäärä on laboratorionäytteeltä vaaditun yksiköiden vähimmäismäärän mukainen (ks. taulukko 5).
Joko:	
Erän/osaerän paino tai tilavuus (kilogrammoina tai litroina)	
< 50	3
≥ 50 ja ≤ 500	5
≥ 500 ja ≤ 30 tonnia	10

	Tutkittavasta erästä/osaerästä otettavien osanäytteiden vähimmäismäärä
> 30 tonnia	$\sqrt{20 \times \text{tutkittavan osuuden tonnimäärä}} (*)$, kuitenkin enintään 40 osanäytettä (*) Jos saatu luku ei ole kokonaisluku, se pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun. Suurten määrien osalta katso i ja ii kohdat.
Suuret määrät (tutkittava osuus > 500 tonnia): i) otettavien osanäytteiden lukumäärä = 40 osanäytettä + $\sqrt{\text{tonnimäärä}}$, kun kyseessä on tasaisesti koko elintarvikkeeseen jakautuneiden aineiden tai tuotteiden valvonta (esim. 529 tonnin erästä otetaan $40 + 23 = 63$ osanäytettä); ii) tai = 100 osanäytettä + $\sqrt{\text{tonnimäärä}}$, kun kyseessä on elintarvikkeeseen todennäköisesti epätasaisesti jakautuneiden ainesosien tai aineiden valvonta (esim. 529 tonnin erästä vehnää otetaan $100 + 23 = 123$ osanäytettä);	
tai:	
Pakkausten, tölkkien, laatikoiden tai muiden yksiköiden lukumäärä erässä/osaerässä	
≤ 25	1
26–100	5 %, vähintään 2 yksikköä
> 100	5 %, vähintään 10 yksikköä
d) Pakatut ravintolisät	
Pakkausten lukumäärä erässä/osaerässä	
1–50	1
51–250	2
251–1 000	4
> 1 000	4 + 1 pakkaus 1 000:ta vähittäismyyntipakkausta kohti, enintään 25 vähittäismyyntipakkausta
e) Sekalaiset tuotteet, joiden eräkokoko ei ole tiedossa (koskee vain sähköistä kaupankäyntiä)	1
f) Kalastus- ja merestä saatavat tuotteet, mukaan lukien äyriäiset ja nilviäiset	
Näytteiden pienin mahdollinen määrä on määriteltävä kansallisessa jäämien valvontaohjelmassa. Näytteiden pienimmän mahdollisen määrän on oltava niin suuri, että hyväksytyt laboratoriot kykenevät suorittamaan seulonta- ja varmistustutkimusten suorittamiseen tarvittavat analyysit. Erityisesti kalastus- ja merestä saatavien tuotteiden, mukaan lukien äyriäiset ja nilviäiset, osalta näyte koostuu yhdestä tai useammasta eläimestä analyysimenetelmien vaatimusten mukaisesti.	

B.3 Näytteenottovirkailijan suorittama kokoomanäytteen/supistetun näytteen valmistaminen

Kokoomanäyte saadaan yhdistämällä osanäytteet.

Lihaan ja siipikarjaan sovellettavat vaatimukset esitetään taulukossa 4. Jokaista osanäytettä pidetään erillisenä kokoomanäytteenä.

Kasvituotteisiin sovellettavat vaatimukset esitetään taulukossa 5 ja muniin ja maitotuotteisiin sovellettavat vaatimukset taulukossa 6. Jos mahdollista, osanäytteet yhdistetään ja sekoitetaan hyvin kokoomanäytteen muodostamiseksi.

Jos erästä/osaerästä valmistetaan erilliset laboratorionäytteet osanäytteiden keräämisen aikana, kokoomanäytteenä pidetään laboratorionäytteiden yhteissummaa.

Kokoomanäytettä voidaan tarvittaessa supistaa edustavasti näytteen supistamismenetelmällä.

Silloin kun sekoittaminen kokoomanäytteen muodostamiseksi on epäasianmukaista tai epäkäytännöllistä, voidaan noudattaa seuraavaa vaihtoehtoista menettelyä. Jos yksiköt voivat vaurioitua (mikä voi vaikuttaa jäämiin) kokoomanäytteen sekoittamis- tai jakamisenmenettelyissä, tai jos suuria yksiköitä ei voida sekoittaa yhdenmukaisemman jäämien jakaantumisen aikaansaamiseksi, yksiköt voidaan jakaa satunnaisesti rinnakkaisnäytteiksi osanäytteiden oton yhteydessä. Tässä tapauksessa käytettävä tulos on niiden analyttisten osanäytteiden pätevien analyysitulosten matemaattinen keskiarvo, jotka on analysoitu ja muodostettu rinnakkaisnäytteistä.

B.4 Näytteenottovirkailijan suorittama laboratorionäytteen valmistaminen, pakkaaminen, sinetöinti ja kuljetus

Laboratorionäyte muodostetaan kokoomanäytteestä, ja se voi olla koko kokoomanäyte tai sen osa. Seuraavaksi näytteenottovirkailija valmistaa supistetusta näytteestä laboratorio- ja rinnakkaisnäytteet, jotka ovat suunnilleen samankokoisia ja B osassa olevien määrällisten vaatimusten mukaisia. Rinnakkaisnäytteen voi valmistaa myös laboratoriohenkilöstö laboratoriossa. Yksiköitä ei saa leikata tai murtaa laboratorionäytteiden aikaansaamiseksi paitsi silloin, kun yksiköiden jakamisesta pienempiin osiin säädetään taulukoissa 4 ja 5.

Jos kokoomanäyte on suurempi kuin vaadittava laboratorionäyte, se voidaan supistaa edustavan osan aikaansaamiseksi. Tähän voidaan käyttää näytteenottolaitetta, neljään osaan jakamista tai muuta asianmukaista menetelmää, jolla kokoa pienennetään, mutta tuoreiden kasvituotteiden yksiköitä tai kokonaisia munia ei saa leikata tai rikkoa.

Laboratorionäytteiden vähimmäiskoot esitetään taulukoissa 4, 5 ja 6.

Tuotteesta voidaan ottaa taulukoissa 4 ja 5 esitettyjä otoskokoja pienempi näyte asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa (kuten arvoltaan suuri tuote) ja edellyttäen, että pienempi näyte ei johda siihen, että näytteen aines on riittämätön asianmukaisen analyysin tekemiseksi. Syy tähän on merkittävä näytteenottoraporttiin.

Laboratorionäyte pakataan puhtaaseen, kemiallisesti inerttiin säiliöön, joka ei reagoi veden kanssa ja joka varmistaa turvaten suojan ympäristön ja ulkoilman vaikutuksilta ja säilyttää näytteen homogeenisuuden. Säiliö sinetöidään näytteenottopaikalla, siihen laitetaan pysyvä ja täsmällinen etiketti ja siihen liitetään näytteenottoraportti, jos se on paperimuodossa. Jos kyseessä on paperiton (digitaalinen) menettely, otos liitetään tunnistettavissa olevalla tavalla asianomaiseen digitaaliseen tietueeseen. Viivakoodia käytettäessä on suositeltavaa antaa tiedot myös aakkosnumeerisessa muodossa.

Näytteenottoviranomainen toimittaa laboratorionäytteen laboratorioon niin pian kuin se on käytännössä mahdollista. Kuljetuksen aikana tapahtuva pilaantuminen on ehkäistävä, esimerkiksi tuoreet näytteet on pidettävä viileässä ja jäädytetyt näytteet jäädytettynä. Eläinperäisten peruselintarvikkeiden näytteet jäädytetään ennen lähettämistä paitsi jos ne kuljetetaan laboratorioon ennen kuin pilaantumista voi tapahtua. Jos eläinperäisten peruselintarvikkeiden näytteitä kuljetetaan jäädyttämättöminä, kuljetuksen aikana tapahtuvaa hajoamista tai pilaantumista on vältettävä.

Jos rinnakkaisnäyte jätetään elintarvikealan toimijan haltuun, elintarvikealan toimijalle on annettava jäämien hajoamisen minimoimiseksi ohjeet (esim. tiedotteessa) siitä, miten näyte varastoidaan ja siirretään laboratorioon. Jos elintarvikealan toimija ei pysty täyttämään varastointivaatimuksia, näyte on toimitettava laboratorioon niin pian kuin se on käytännössä mahdollista jäsenvaltion menettelyjen edellyttämää jatkokäsittelyä (esim. homogenointia) varten ja säilytettävä alhaisessa lämpötilassa, kunnes päätös analyysistä tehdään.

Taulukko 4

Eläinperäiset elintarvikkeet: osanäytteiden (perusnäytteiden) kuvaus ja laboratorionäytteiden vähimmäiskoko

#	Tuotteen luokitus (¹)	Esimerkkejä	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Eläinperäiset peruselintarvikkeet				
1	Nisäkäspäriäinen lihas – Luokat: 1011010, 1012010, 1013010, 1014010, 1015010, 1017010			
1.1	Suuret nisäkkäät, koko- tai puoliruho, yleensä ≤ 10 kg	Naudat, lampaat, siat	Koko pallealihas tai osa siitä ja tarvittaessa niskalihas	0,5 kg
1.2	Pienet nisäkkäät, koko ruho	Kanit	Koko ruho tai takaneljännekset	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
1.3	Nisäkkäiden osat, irtonaiset, tuoreet/ jäädytetyt, pakattuina tai muussa muodossa	Neljännekset, kyljykset, pihvit, lavat	Koko yksikkö / yksiköt tai suuren yksikön osa	0,5 kg luiden poiston jälkeen
1.4	Nisäkkäiden osat, jäädytetty irtotavara	Neljännekset, kyljykset	Joko jäädytetyn säiliön poikkileikkaussivu tai yksittäiset lihan osat kokonaan (tai osittain)	0,5 kg luiden poiston jälkeen
2	Nisäkäspäriäiset rasvat, ruhon rasvat mukaan luettuina – Luokat: 1011020, 1012020, 1013020, 1014020, 1015020, 1017020			
2.1	Suuret nisäkkäät, teurastushetkellä, koko- tai puoliruho, yleensä ≥ 10 kg	Naudat, lampaat, siat	Munuais-, pallealihas- tai ihonalainen rasvaleike yhdestä eläimestä	0,5 kg
2.2	Pienet nisäkkäät, teurastushetkellä, koko- tai puoliruho, < 10 kg		Pallealihas- tai ihonalainen rasvaleike yhdestä tai useammasta eläimestä	0,5 kg
2.3	Nisäkkäiden osat	Koivet, kyljykset, pihvit	Joko yksiköistä leikattu näkyvä rasva tai kokonaiset yksiköt tai yksiköiden osat, joista rasvaa ei voi leikata erikseen	0,5 kg 2 kg
2.4	Nisäkkäiden rasvakudos irtotavarana		Vähintään kolmesta kohdasta näytteenottolaitteella otetut yksiköt, jos käytännössä mahdollista	0,5 kg
3	Nisäkkäistä saatavat muut eläimenosat – Luokat: 1011030, 1012030, 1013030, 1014030, 1015030, 1017030 1011040, 1012040, 1013040, 1014040, 1015040, 1017040 1011050, 1012050, 1013050, 1014050, 1015050, 1017050			
3.1	Nisäkkäiden maksa tuore, jäädytetty, jäädytetty		Kokonaiset maksat tai maksan osa	0,4 kg

#	Tuotteen luokitus (1)	Esimerkkejä	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
3.2	Nisäkkäiden munuaiset, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt		Yksi munuainen tai molemmat yhdestä tai kahdesta eläimestä	0,2 kg
3.3	Nisäkkäiden sydän, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt		Kokonaiset sydämet tai vain kammio-osa, jos sydän on iso	0,4 kg
3.4	Muut nisäkäspäriset muut eläimenosat, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt		Yhdestä tai useammasta eläimestä saatu kokonainen yksikkö tai sen osa tai poikkileikkaussiivu irtotavarana olevasta jäädytetystä tuotteesta	0,5 kg
4	Siipikarjan lihas – Luokka: 1016010			
4.1	Linnut, suurikokoinen ruho > 2 kg	Kalkkunat, hanhet, kukot, salvukukot ja ankat	Reidet, koivet ja muu tumma lihas	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
4.2	Linnut, keskikokoinen ruho 500 g – 2 kg	Kanat, helmikana, nuori kana	Reidet, koivet tai muu tumma lihas vähintään kolmesta linnusta	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
4.3	Linnut, pienikokoinen ruho < 500 g	Viiriäinen, kyyhkynen	Vähintään kuuden linnun ruhot	0,2 kg lihaskudosta
4.4	Linnun osat, tuore, jäädytetty, jäädytetty vähittäismyynti- tai tukkukauppapakkauksessa	Koivet, neljännekset, rintapalat ja siivet	Pakatut yksiköt tai erilliset yksiköt	0,5 kg nahan ja luiden poiston jälkeen
5	Siipikarjaperäiset rasvat, ruhon rasva mukaan luettuna – Luokka: 1016020.			
5.1	Linnut, teurastuksen yhteydessä, kokonaiset ruhot tai niiden osat	Kanat, kalkkunat	Pallearasvayksiköitä vähintään kolmesta linnusta, jos käytännössä mahdollista	0,5 kg
5.2	Linnun osat	Koivet, rinta, lihas	Joko yksiköistä leikattu näkyvä rasva tai kokonaiset yksiköt tai yksiköiden osat, joista rasvaa ei voi leikata erikseen	0,5 kg 0,5 kg tai 2 kg, jos rasvapitoisuus < 5 %
5.3	Irtotavarana oleva linnun rasvakudos		Vähintään kolmesta kohdasta näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 kg
6	Siipikarjan muut eläimenosat – Luokka: 1016030, 1016040, 1016050			
6.1	Syötävät linnun muut eläimenosat, hanhen ja ankan rasvamaksaa ja vastaavia arvotuotteita lukuun ottamatta		Yksiköt vähintään kuudesta linnusta tai poikkileikkaussiivu säiliöstä, jos käytännössä mahdollista	0,2 kg
6.2	Hanhen ja ankan rasvamaksaa ja vastaavat arvotuotteet		Yksikkö yhdestä linnusta tai säiliöstä	0,1 kg
7	Hunaja – Luokka: 1040000			

#	Tuotteen luokitus ⁽¹⁾	Esimerkkejä	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
7.1	Hunaja		Pakatut yksiköt	0,5 kg
8	Sammakkoeläimet ja matelijat – Luokka: 1050000 ⁽¹⁾			
8.1	Lihas	Krokotiili, lisko	Yksiköt pyrstöstä, ruumiista, jaloista	0,5 kg
8.2		Sammakot	Koivet	0,5 kg
8.2		Käärme	Yksiköt ruumiista	0,5 kg
9	Selkärangattomat maaeläimet – Luokka: 1060000			
9.1	Etanat	Viinimäkkikotilo	Kokonaiset etanat	12 etanaa
9.2	Hyönteiset	Sirkat	Kokonaiset hyönteiset	10 kokonaista hyönteistä tai 0,2 kg
		Heinäsirkan toukat, jauhomadot	Toukat	0,5 kg
10	Luonnonvaraiset selkärangaiset maaeläimet – Luokka: 1070000			
10.1	Tämän taulukon luokkiin 1–3 kuuluvilla kotieläimillä vahvistettuja sääntöjä sovelletaan vastaavaan kudokseen.			

Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet

11	Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet, kuivattu liha. Eläinperäiset syötävät johdetut tuotteet, jalostettu eläinrasva, myös renderoitu ja uutettu rasva, ravintolisät. Sellaiset eläinperäiset valmiselintarvikkeet (yksi ainesosa), joissa on tai ei ole pakkaamisen apuaineita tai vähäisiä määriä muita ainesosia, kuten aromiaineita, väriaineita (esim. karmiinit), mausteita tai hyönteisjauhoa, ja jotka on tavallisesti esipakattu ja valmiita kulutukseen ilman kypsentämistä tai kypsentämisen jälkeen Eläinperäiset valmiselintarvikkeet (useampi ainesosa), moniainesiset elintarvikkeet, jotka koostuvat sekä kasvi- että eläinperäisistä ainesosista, kuuluvat tähän ryhmään, jos eläinperäistä ainesosaa on suurin osa, mukaan lukien lastenruoat.			
11.1	Nisäkäs- tai lintuperäiset jauhetut, kypsennetyt, säilötyt, kuivatut, renderoidut tai muulla tavoin jalostetut tuotteet, moniainesiset tuotteet mukaan luettuina	Kinkku, makkara, jauhettu naudanliha, kanapatee	Pakatut yksiköt tai edustava poikkileikkaussiivu säiliöstä tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt (mahdolliset nesteet mukaan luettuina)	0,5 kg
11.2	Ravintolisät	Kollageeni	Pakatut yksiköt	0,1 l tai 0,1 kg

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteessä I olevan tuoteluokituksen mukaisesti.

Taulukko 5

Kasvituotteet osanäytteiden (perusnäytteiden) kuvaus ja laboratorionäytteiden vähimmäiskoko

	Tuotteen luokitus ⁽¹⁾	Esimerkkejä ⁽²⁾	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Kasviperäiset peruselintarvikkeet				
1	Tuoreet tai jäädytetyt hedelmät – Luokka: 0100000 Tuoreet tai jäädytetyt vihannekset – Luokka: 0200000, mukaan lukien sienet (0280000)			
1.1	Pienikokoiset tuoteyksiköt < 25 g	Marjat, herneet, oliivit	Kokonaiset yksiköt tai pakkaukset tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	1 kg
1.2	Keskikokoiset tuotteet, yksiköt 25–250 g	Omenat, appelsiinit	Kokonaiset yksiköt	1 kg, kuitenkin vähintään 10 yksikköä
1.3	Suurikokoiset tuoretuotteet, yksiköt 250–1 000 g	Kurkut, viinirypäleet (niput, tertut)	Kokonaiset yksiköt	2 kg, kuitenkin vähintään 5 yksikköä
1.4	Erittäin suurikokoiset tuoretuotteet, yksiköt > 1 000 g	Kurpitsat, melonit	Kokonaiset yksiköt	2 kg, kuitenkin vähintään 3 yksikköä
1.5	Pähkinät (0120000)	Kookospähkinöitä lukuun ottamatta	Pakkaukset tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	1 kg
		Kookospähkinät	Kokonaiset yksiköt	5 yksikköä
1.6	Yrtit (0256000)	Persilja, salvia	Kokonaiset yksiköt	0,2 kg
2	Kuivatut palkokasvit (0300000)	Pavut, herneet	Pakkaukset tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	1 kg
3	Öljysiemenet (0401000)	Pellavansiemenet	Pakkaukset tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 kg
4	Viljanjyvät (0500000)	Riisi, vehnä	Pakkaukset tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	1 kg
5	Juomiin ja makeisiin tarkoitettut siemenet	(Vihreät) kahvipavut	Pakkaukset tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 kg
6	Sokerikasvit (0900000)	Sokerijuurikas	Kokonaiset yksiköt	2 kg, vähintään 2 yksikköä

	Tuotteen luokitus ⁽¹⁾	Esimerkkejä ⁽²⁾	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Kasviperäiset jalostetut elintarvikkeet				
7	Kasviperäiset jalostetut elintarvikkeet, kuivatut hedelmät, kuivatut vihannekset, kuivatut yrtit, yrttiteet (0630000), humala (0700000), mausteet (0800000), jauhetut viljatuotteet, uutteet. Kasviperäiset johdetut tuotteet, teet, yrttiteet, kasviöljyt ja -juomat, mehut, ravintolisät ja sekalaiset tuotteet kuten jalostetut oliivit ja sitrusmelassi. Sellaiset kasviperäiset valmiselintarvikkeet (yksi ainesosa), joissa on tai ei ole pakkaamisen apuaineita tai vähäisiä määriä muita ainesosia, kuten aromiaineita, väriaineita tai mausteita, ja jotka on tavallisesti esipakattu ja valmiita kulutukseen ilman kypsentämistä tai kypsentämisen jälkeen Kasviperäiset valmiselintarvikkeet (useampi ainesosa), mukaan luettuina tuotteet, joissa on eläinperäisiä ainesosia, mutta joissa kasviperäistä ainesosaa on suurin osa, leivät ja muut kypsennetyt viljatuotteet, mukaan lukien viljapohjaiset lastenruoat.			
7.1	Mausteet (0800000)	Muskottipähkinä	Näytteenottolaitteella otettujen yksiköiden pakkaukset	0,1 kg
7.2	Tuotteet, joilla on korkea yksikköarvo	Ruusun terälehdet, sahrami	Näytteenottolaitteella otettujen yksiköiden pakkaukset	0,1 kg ⁽²⁾
7.3	Pienivolyymiset kiinteät tuotteet	Humalat, teet, yrttiteet	Pakatut yksiköt tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,1 kg ⁽²⁾
7.4	Muut kiinteät tuotteet	Leipä, jauhot, kuivatut hedelmät	Pakkaukset tai muut kokonaiset yksiköt tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 kg
7.5	Nestemäiset tuotteet	Kasviöljyt, mehut	Pakatut yksiköt tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 l tai 0,5 kg
7.6	Ravintolisät	Ashwagandha, acai, spirulina	Pakatut yksiköt	0,1 l tai 0,1 kg ⁽²⁾
7.7	Lastenruoat	Nautintavalmiit, hedelmä-/vihannespohjaiset	Pakatut yksiköt tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 l tai 0,5 kg

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteessä I olevan tuoteluokituksen mukaisesti.

⁽²⁾ Esimerkkeinä luetellut hyödykkeet voivat mahdollisesti kuulua eri luokkaan, jos keskimääräinen yksikkökoko on suurempi tai pienempi. Esimerkiksi kurkkujen ja perunoiden koko voi vaihdella pienestä suureen.

Taulukko 6

Muna ja maitotuotteet: osanäytteiden (perusnäytteiden) kuvaus ja laboratorionäytteiden vähimmäiskoko

	Tuotteen luokitus ⁽¹⁾ 4	Esimerkkejä	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
Eläinperäiset peruselintarvikkeet				
1	Siipikarjan munat – Luokka: 1030000			
1.1	Munat, suuret	Hanhi, ankka ja vastaavat	Kokonaiset munat	6 kokonaista munaa
1.2	Munat, keskikokoiset	Kana ja vastaavat	Kokonaiset munat	10 kokonaista munaa
1.3	Munat, pienet	Viiriäinen ja vastaavat	Kokonaiset munat	24 kokonaista munaa
2	Maidot – Luokka: 1020000			
2.1	Maidot		Kokonaiset yksiköt tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 l
Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet				
3	Eläinperäiset jalostetut elintarvikkeet, jalostetut maitotuotteet kuten rasvattomat maidot, maitotiivisteet ja maitojauheet, mukaan lukien äidinmaidonkorvikkeet, ja munajauhe. Eläinperäiset syötävät johdetut tuotteet, maitorasvat, johdetut maitotuotteet kuten voit, voiöljyt, kermat, kermajauheet, kaseiinit jne. Eläinperäiset valmiselintarvikkeet (yksi ainesosa), valmistetut maitotuotteet kuten jogurtti, juustot. Eläinperäiset valmiselintarvikkeet (useampi ainesosa), valmistetut maitotuotteet mukaan luettuina tuotteet, joissa on kasvipärisiä ainesosia, mutta jossa eläinperäistä ainesosaa on suurin osa, kuten jalostetut juustotuotteet, juustovalmisteet, maustettu jogurtti, makeutettu maitotiiviste.			
3.1	Nestemäiset maidot, maitojauheet, maito- ja kermatiivisteet, maitotuotejäätelöt, kermat, jogurtit		Pakatut yksiköt tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,5 l (nesteet) tai 0,5 kg (kiinteät aineet)
	i) Irtotavarana olevat maito- ja kermatiivisteet on sekoitettava perusteellisesti ennen näytteenottoa siten, että säiliön seinistä ja pohjasta kaavitaan niihin tarttunut aines ja hämmennetään hyvin. Erilleen otetaan noin 2—3 litraa, joka vielä sekoitetaan hyvin ennen laboratorionäytteen ottamista. ii) Irtotavarana olevista maitojauheista on otettava näytteet aseptisesti kuivalla poraputkella tasaisella nopeudella. iii) Irtotavarana olevat kermat on sekoitettava perusteellisesti männän avulla ennen näytteenottoa, mutta vaahdottamista ja kirnuamista on vältettävä.			
3.2	Voit ja voiöljyt	Voi, heravoi, vähärasvaiset levitteet, jotka sisältävät voirasvaa, vedetön voiöljy, vedetön rasva	Kokonaiset pakatut yksiköt tai niiden osat tai näytteenottolaitteella otetut yksiköt	0,2 kg tai 0,2 l

	Tuotteen luokitus ⁽¹⁾ 4	Esimerkkejä	Osa, josta osanäyte otetaan	Laboratorionäytteen vähimmäiskoko
3.3	Juustot, juustojalosteet mukaan luettuina			
	Vähintään 0,3 kg:n yksiköt		Kokonaiset yksiköt tai	0,5 kg
	Yksiköt < 0,3 kg		näytteenottolaitteella leikatut yksiköt	0,3 kg
	<i>Huom:</i> Lieriömäisistä juustoista otetaan näyte siten, että tehdään kaksi keskustasta lähtevää viiltoa. Nelikulmaisista juustoista otetaan näyte siten, että tehdään kaksi sivujen suuntaista viiltoa.			
3.4	Nestemäiset, jäädytetyt tai kuivatut munavalmisteet		Yksiköt otetaan aseptisesti näytteenottolaitteella	0,5 kg

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteessä I olevan tuoteluokituksen mukaisesti.

B.5 Rinnakkaisnäytteet

Rinnakkaisnäytteen ottaa laboratoriohenkilöstö tai näytteenottovirkailija hyvin sekoitetusta kokoomanäytteestä tai laboratorio- tai analyysinäytteestä. Rinnakkaisnäytteet valmistetaan samalla tavalla kuin laboratorionäytteet.

B.6 Näytteenottoraportti

Kunkin näytteenottomenettelyn jälkeen on laadittava raportti, joka sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- (1) 1) Vakuutus siitä, että näytteenotto on suoritettu täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2026/765 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;
- (2) 2) Toimivaltaisten viranomaisten osoite;
- (3) 3) Näytteenottovirkailijan nimi tai tunnistuskoodi;
- (4) 4) Näytteen (virallinen) tunnistenumero;
- (5) 5) Näytteenottopäivä;
- (6) 6) Elintarvikealan toimijan nimi ja osoite;
- (7) 7) Alkuperätilan nimi ja osoite (jos näyte on otettu tilalla);
- (8) 8) Tapauksen mukaan laitoksen tai teurastamon rekisterinumero;
- (9) 9) Eläimen, kasvin tai tuotteen kuvaus tai elintarvikkeen nimi;
- (10) 10) Erän koko;
- (11) 11) Erän tunnistetiedot;
- (12) 12) Tapauksen mukaan lääkitys näytteenottoa edeltäneiden neljän viikon ajalta (jos näyte on otettu tilalla);
- (13) 13) Tapauksen mukaan näytteenotto-ohjelma;
- (14) 14) Tarvittaessa erityiset huomautukset.

Näytteenottovirkailija

- a) allekirjoittaa tai varmentaa näytteenottoraportin paperi- tai sähköisen kopion;
- b) toimittaa erästä/osaerästä vastaavalle elintarvikealan toimijalle tai tämän edustajalle näytteenottoraportin riippumatta siitä, annetaanko kyseiselle toimijalle rinnakkaisnäyte.

Jos näytteenottokirjanpito on paperimuodossa, toimivaltainen viranomainen säilyttää alkuperäisen näytteenottoraportin tai näytteenottovirkailija lähettää alkuperäisen näytteenottoraportin laboratoriolle.

Luottamuksellisuus on varmistettava asetuksen (EU) 2017/625 8 artiklan mukaisesti.

Kaikki poikkeamat määritetystä näytteenottomenettelmästä kirjataan yksityiskohtaisesti näytteenottoraporttiin.

Jos näytteenottokirjanpito on paperimuodossa, kunkin rinnakkaisnäytteen mukana on oltava allekirjoitettu kopio kirjanpidosta. Jos näytteenottokirjanpito laaditaan paperittomassa (digitaalisessa) muodossa, on toteutettava järjestelyjä, joilla varmistetaan vastaava todennettavissa oleva kirjausketju.

B.7 Analyysinäytteen valmistaminen laboratoriossa

Laboratorionäytteet, joita ei analysoida välittömästi, on varastoitava laboratoriossa olosuhteissa, joissa niiden hajoaminen on mahdollisimman vähäistä. Tuoreita tuotteita, juomia ja öljyjä säilytetään jääkaapissa, tavallisesti kuitenkin enintään viisi päivää. Kuivattuja ja säilöttyjä tuotteita voidaan varastoida huoneenlämmössä, mutta jos varastointiajan odotetaan olevan yli neljä viikkoa, ne on jaettava pienemmiksi näytteiksi ja varastoitava pakastimessa.

Laboratio valmistaa analyysinäytteen laboratorionäytteestä erottamalla analysoitavan tuotteen osan eli osan, johon jäämien enimmäismäärää sovelletaan⁽¹⁾, minkä jälkeen näyte sekoitetaan, jauhetaan, hienonnetaan jne. sellaisten analyttisten osanäytteiden aikaansaamiseksi, joista aiheutuu mahdollisimman vähän näytteenottovirhettä. Analyysinäytteen valmistamisen on kuvastettava jäämien enimmäismäärien määrittämisessä käytettyä menettelyä, ja siksi analysoitavassa tuotteen osassa voi olla osia, joita ei tavallisesti käytetä ravinnoksi.

Laboratorionäytettä voidaan tarvittaessa supistaa edustavasti näytteen supistamismenetelmällä.

Analysoitava tuotteen osa eli analyysinäyte otetaan erilleen niin pian kuin mahdollista. Jos jäämän määrä on laskettava siten, että otetaan huomioon myös osat, joita ei analysoida⁽²⁾, erillisten osien painot merkitään kirjanpitoon.

B.8 Analyttisen osanäytteen valmistaminen ja varastointi laboratoriossa

Analyysinäyte hienonnetaan tarvittaessa ja sekoitetaan hyvin ennen edustavan analyttisen osanäytteen erottamista siitä laboratoriossa. Analyttisen osanäytteen ottamiseen voidaan käyttää laitetta. Analyttisen osanäytteen koko määritellään analyysimenetelmän ja sekoittamisen tehokkuuden mukaisesti. Hienontamis- ja sekoittamismenetelmät merkitään kirjanpitoon, eivätkä ne saa vaikuttaa analyysinäytteessä oleviin jäämiin. Haitallisten vaikutusten minimoimiseksi analyysinäytettä on tarvittaessa käsiteltävä erityisissä olosuhteissa, esimerkiksi jäädytettynä.

Jos käsittely voi vaikuttaa jäämiin ja jos käytännöllisiä vaihtoehtoisia menettelyjä ei ole käytettävissä, analyttinen osanäyte voi koostua kokonaisista yksiköistä tai kokonaisista yksiköistä erotetuista paloista. Jos analyttinen osanäyte tästä syystä koostuu vähäisestä määrästä yksiköitä tai palasia, se ei todennäköisesti edusta hyvin analyysinäytettä, ja siksi on analysoitava riittävä määrä osanäytteiden rinnakkaiskappaleita keskiarvon epävarmuuden osoittamiseksi.

Käytettävissä olevista varastointistabiiliutta koskevista tiedoista riippuen analyttisiä osanäytteitä voi olla mahdollista varastoida ennen analysointia. Tässä tapauksessa menetelmän, varastointiajan ja varastoinnin aikaisen lämpötilan on oltava sellaiset, että ne eivät vaikuta jäämien määrään.

B.9 Kaaviot

Kaaviot B.2, B.3 ja B.4 kohdassa kuvatuista näytteenottomenettelyistä:

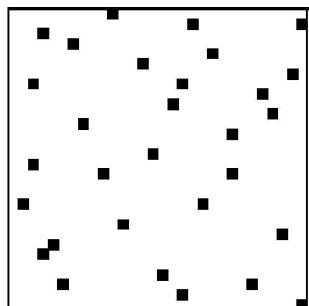
⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 396/2005 liite I.

⁽²⁾ Esimerkiksi kivellisten hedelmien kiviä ei analysoida, mutta jäämän määrä lasketaan olettaen, että ne lasketaan mukaan, mutta niissä ei ole jäämiä.

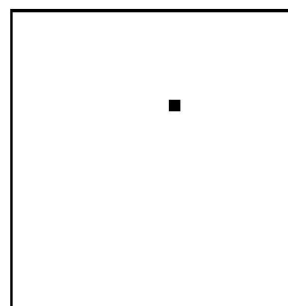
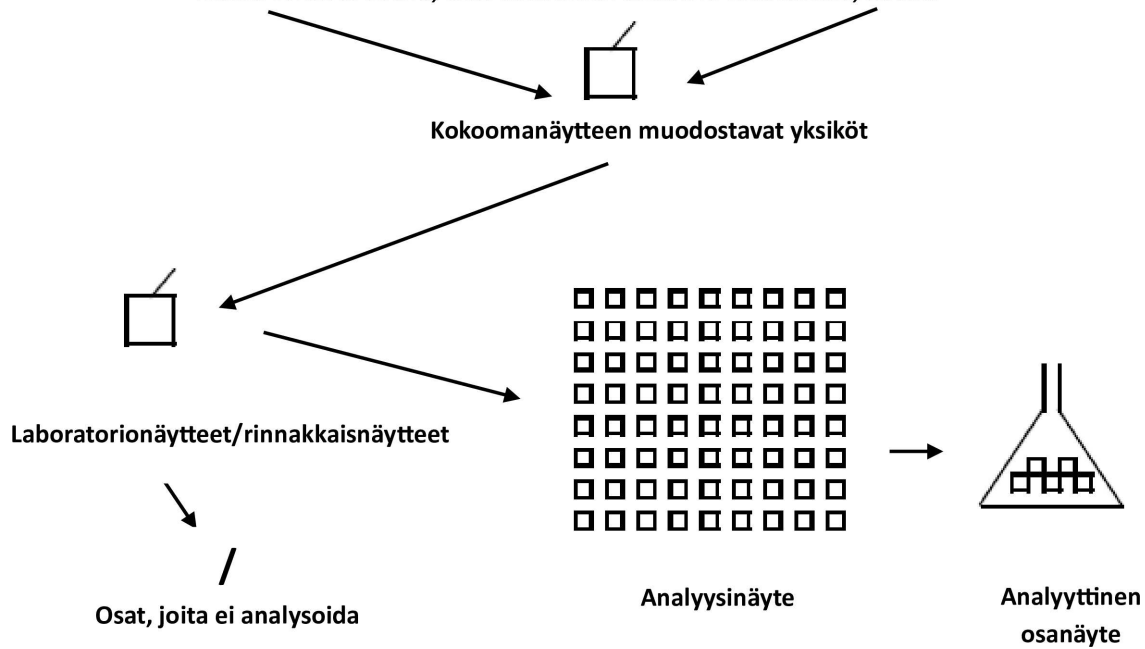
B.9.1 Näytteenotto lihasta ja siipikarjasta saaduista tuotteista

Osanäytteet epäilyksenalaisesta erästä/osaerästä

(ks. taulukot 3 ja 4)

Osanäytteet muusta kuin epäilyksenalaisesta erästä/osaerästä

(ks. taulukot 3 ja 4)

Huom: Jokaista osanäytettä käsitellään erillisenä kokoomanäytteenä.

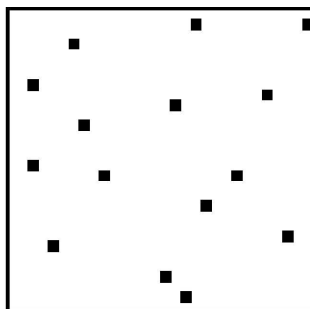
B.9.2 Näytteenotto muista kuin lihasta ja siipikarjasta saaduista tuotteista

Osanäytteet epäilyksenalaisesta erästä/osaerästä

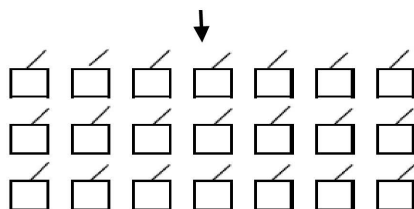
(ks. taulukot 3, 5 ja 6)

Osanäytteet muusta kuin epäilyksenalaisesta erästä/osaerästä

(ks. taulukot 3, 5 ja 6)

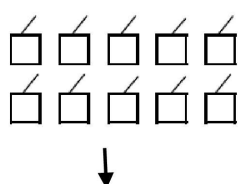

Huom: Osanäytteet yhdistetään kokoomanäytteen muodostamiseksi.

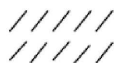

Kokoomanäytteen muodostavat yksiköt

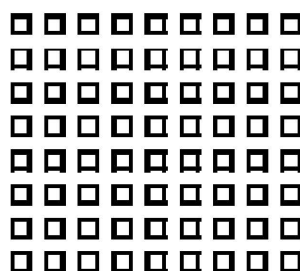
Huom: Jos laboratorionäytteet valmistetaan suoraan erästä/osaerästä, kokoomanäyte on laboratorionäytteiden teoreettinen summa.

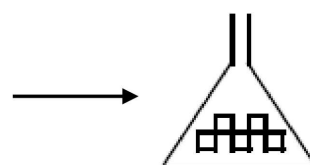
Laboratorionäyte/rinnakkaisnäytteet

Osat, joita ei analysoida

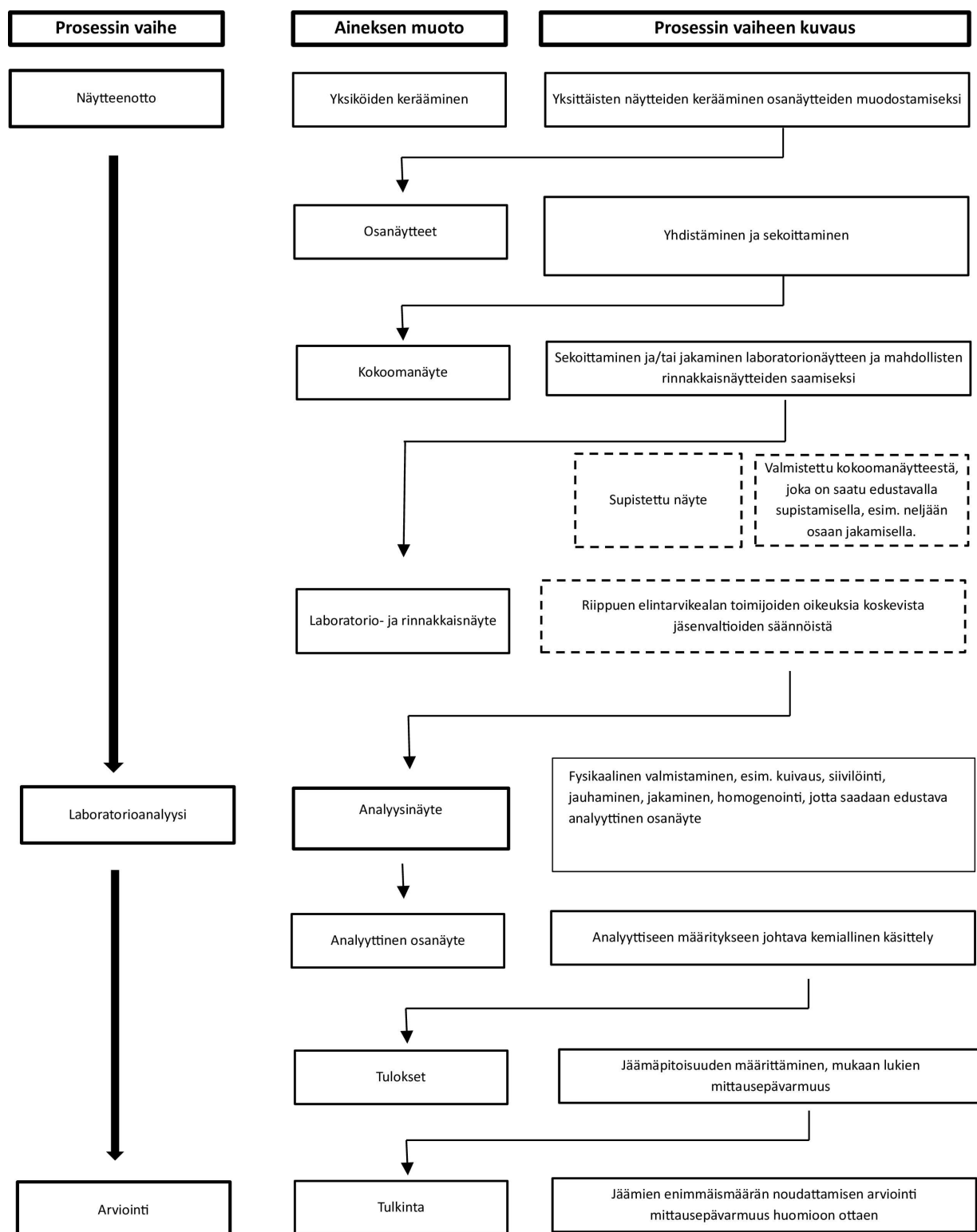

Analyysinäyte

**Analyttinen
osanäyte**

B.9.3 Tyypillinen näytteenotto- ja analyysiprosessi

C OSA

Analyysimenetelmät, mittausepävarmuus ja tulosten tulkinta**C.1 Analyysimenetelmät ja analyysitulosten johtaminen**

- C.1.1 Analyysimenetelmien tukena on oltava laadunvalvontatietoja, ja menetelmä on validoitava kyseiselle aineen ja tuoteryhmän yhdistelmälle. Menetelmän aiotusta soveltamisalasta riippuen validoidaan vähintään yksi edustava tuote kustakin tuoteryhmästä. Jos menetelmää sovelletaan useampiin eri matriiseihin, olisi hankittava täydentäviä validointitietoja.

Elintarvikkeiden analyysitulokset johdetaan yhdestä tai useammasta laboratorionäytteestä ja rehujen analyysitulokset vähintään yhdestä lopullisesta näytteestä, joka on otettu erästä/osaerästä, edellyttäen, että analyysinäyte sisältää tuotteen oikeat osat asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteen I mukaisesti. Jos jäämän todetaan ylittävän jäämän enimmäismäärän, sen tunnistus on vahvistettava ja pitoisuus todennettava varmennusanalyysillä (itsenäisellä toisella analyysillä).

- C.1.2 Analyysitulos ilmoitetaan muodossa $x \pm U$, jossa "x" on analyysitulos ja "U" on laajennettu mittausepävarmuus, ja se ilmoitetaan samoina yksikköinä ja yhtä monen desimaalin tarkkuudella kuin tulos.

C.2 Mittausepävarmuus ja tulosten tulkinta

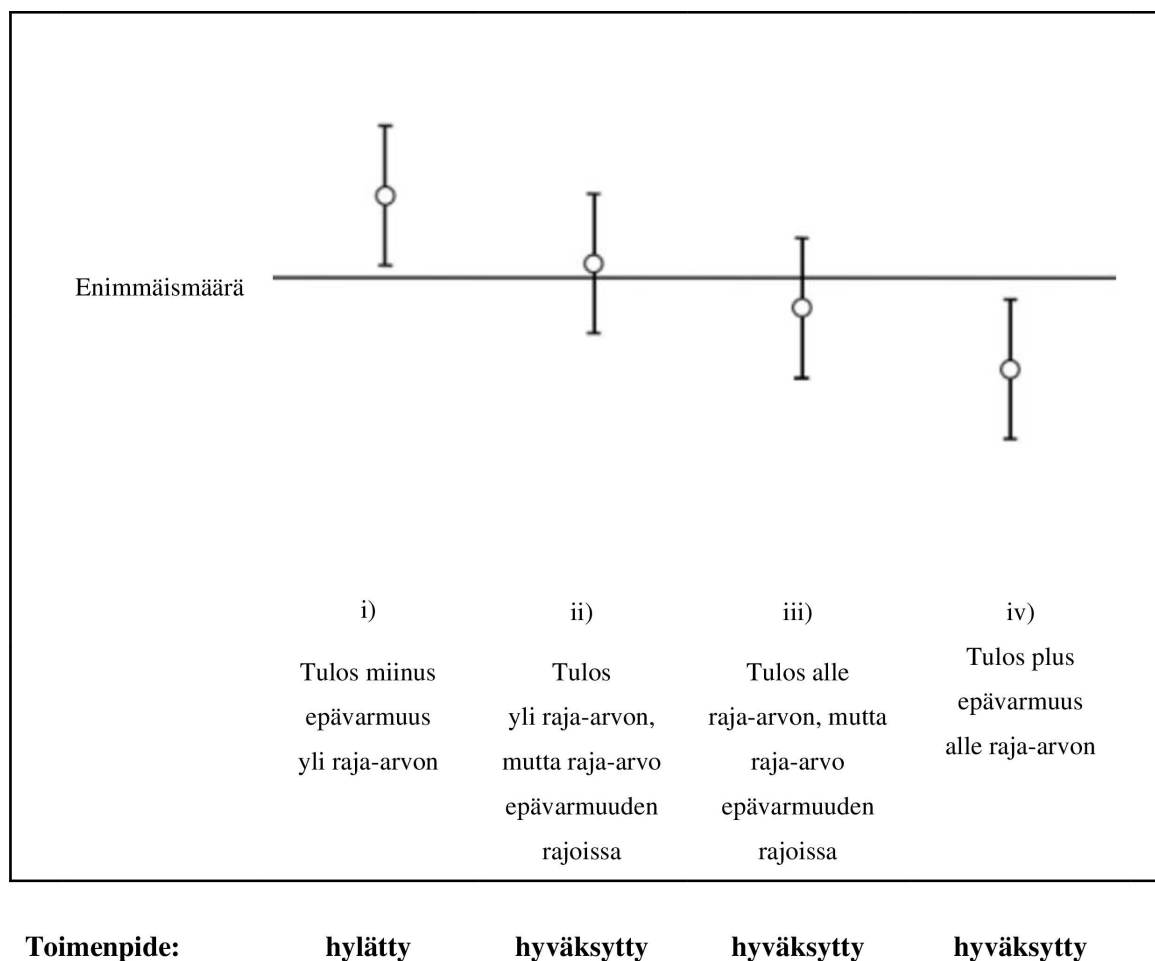
- C.2.1 Jäämien enimmäismäärää sovelletaan analyysinäytteeseen, joka on saatu kokoomanäytteestä laboratorionäytteen tai rinnakkaisnäytteen kautta. Elintarvikkeiden osalta laboratorionäytteen ja rehujen osalta lopullisen näytteen tuloksen katsotaan edustavan erää/osaerää, ja sitä sovelletaan koko erään/osaerään.

- C.2.2 Tarkastaessaan jäämän enimmäismäärän ylityksiä virallisten laboratorioden ja valvontaviranomaisten on sovellettava menetelmän laajennettua mittausepävarmuutta⁽³⁾, joka on laskettu EU:n laboratorioden välisten vertailutestien pitkän aikavälin tiedoista soveltamalla kattavuuskerrointa 2 (luottamustaso 95 %). Laajennettu mittausepävarmuus jäämien enimmäismäärien valvonnassa on 50 prosenttia lukuun ottamatta kuparia, johon sovellettava arvo on 20 prosenttia. Analyysilaboration on osoitettava, että sen oma laajennettu mittausepävarmuus tietyn analyysimenetelmän/aineen/tuoteryhmän yhdistelmän osalta on yhtä suuri tai pienempi kuin edellä mainitut oletusarvot. Jäämän enimmäismäärän ylitystapauksissa laboration on ilmoitettava yhdenmukaistettu menetelmän laajennettu oletusarvoinen mittausepävarmuus.

Jos elintarvikenäytteessä todettu määrä johtaa sellaiseen kansainväliseen arvioituun lyhytaikaiseen saantiin (IESTI), joka ylittää akuutin altistumisen viiteannoksen (ARfD), toimivaltainen viranomainen voi varotoimenpiteenä soveltaa alhaisempaa laajennettua mittausepävarmuutta, joka perustuu laboration omaan arvioituun mittausepävarmuuteen (jos sen tukena on riittävä laboration sisäinen ja laboratorioden välinen näyttö) ja/tai alhaisempaan luottamustasoon (alempi kattavuuskerroin, k).

⁽³⁾ BIPM, "JCGM 100:2008 – Guide to the expression of uncertainty in measurement", 2008.

C.2.3 Analyysituloksen tulkinta laajennettu mittausepävarmuus huomioon ottaen

C.2.4 Erän/osaerän katsotaan olevan

- (a) jäämän enimmäismäärän mukainen, jos analyysinäytteen tulos noudattaa jäämän enimmäismäärää, kun otetaan huomioon laajennettu mittausepävarmuus ja tarvittaessa korjaus saannon suhteen. Tämä tarkoittaa, että näyte on vaatimustenmukainen, jos mitattu arvo on pienempi tai yhtä suuri kuin jäämän enimmäismäärä (MRL), kun siitä vähennetään laajennettu epävarmuus ($x - U \leq \text{MRL}$);
- (b) jäämän enimmäismäärän vastainen, jos analyysinäytteen tulos ylittää jäämän enimmäismäärän ilman vartenotettavaa epäilyä, kun otetaan huomioon laajennettu mittausepävarmuus ja tarvittaessa korjaus menetelmän poikkeaman suhteen, mikäli sellainen on osoitettu. Tämä tarkoittaa, että näyte on vaatimustenvastainen, jos mitattu arvo ylittää jäämän enimmäismäärän, kun siitä vähennetään laajennettu epävarmuus ($x - U > \text{MRL}$)⁽⁴⁾.

C.2.5 Useammasta kuin yhdestä erästä koostuvan lähetyksen hyväksyminen ja hylkääminen

Kaikkia eriä, joista on otettu näyte tämän asetuksen mukaisesti ja joiden analyysitulokset osoittavat jäämien enimmäismäärän ylittävän, on pidettävä kokonaisuudessaan vaatimusten vastaisina C.2.4.b kohdan mukaisesti, ja ne on hylättävä.

⁽⁴⁾ Esimerkki: jos MRL = 1, tulos $x = 2,2$ ja $U = 50 \%$, niin $x - U = 2,2 - 1,1 (= 50 \% \text{ arvosta } 2,2) = 1,1$, mikä on $> \text{MRL}$.

Näytteenottoviranomainen määrittää lähetyksestä tutkittavan erän, joka voi olla eri kuin elintarvikealan toimijan erä. Tutkittava erä voi olla yksi erä tai sellaisten erien joukko, joilla on keskenään samat ominaisuudet (tuotantopäivä, alkuperä, kuvaus jne.).

Jos yhden erän, joka kuuluu sellaisten erien joukkoon, joilla on keskenään samat ominaisuudet, on todettu olevan vaatimustenvastainen ja on perusteltu syy epäillä, että muut samankaltaiset erät ylittävät jäämien enimmäismäärän, näitä muita samankaltaisia eriä on pidettävä epäilyksenalaisina erinä.
